

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **J. H.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem,
sídlem Nerudova 1419/22, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2016, č. j. 651/DS/2016,
JID: 50563/2016/KUUK/Zvo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2016, č. j. 651/DS/2016, JID: 50563/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství, (dále jen „městský Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úřad“) ze dne 28. 12. 2015, č. j. 83236/15/DOP/APr. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky jako nedůvodné a potvrdil provedené záznamy dvanácti bodů ke dni 2. 4. 2015. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce nesouhlasil s procesním postupem správních orgánů, pokud jde o dokazování a přezkum, zda výše jednotlivě zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení uvedenému v příloze zákona o silničním provozu. Žalovaným citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 96/2008 považoval žalobce za překonaný rozsudkem téhož soudu sp. zn. 5 As 93/2011. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 39/2010 žalobce zdůraznil, že samotný záznam o spáchání přestupku nemůže být důkazem, na základě kterého by správní orgán vzal za prokázané, že se přestupku dopustil a že existuje podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Žalobce namítal, že správní orgány měly zkoumat důvodnost uplatněných námitek, vyžádat si veškeré prvotní doklady prokazující spáchání konkrétních přestupků a prověřovat, zda byly záznamy bodů provedeny na základě způsobilých podkladů. Zdůraznil, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, a to v rozporu s § 3 a s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vzhledem k námitkám, že se nejedná o způsobilé podklady a že žalobce neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, se správní orgány měly s danými skutečnostmi vypořádat, v tomto směru provést řádné dokazování v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu a svá rozhodnutí náležitě odůvodnit. Jejich procesní postup považoval žalobce za nedostatečný ve vztahu k § 2 až § 9 správního řádu a dokazování pokládal za nedostatečné ve vztahu k hodnocení podkladů pro zápis bodů do bodového hodnocení. Namítal, že napadené rozhodnutí neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, neboť žalovaný vycházel jen z oznámení o uložení pokuty, nikoli z pokutových bloků. Napadené rozhodnutí žalovaného i postup správních orgánů označil žalobce za nezákonné. Vedle toho namítal, že jde o sankci *sui generis* spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který zasahuje do jeho veřejného subjektivního práva vlastnit a užívat majetek. Zmínil také právo každého na projednání věci v jeho přítomnosti a na vyjádření se ke všem prováděným důkazům, vyplývající z čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
3. Žalobce konstatoval, že pokutový blok, je-li nesprávně a nezákonně vyplněn, není rozhodnutím, na základě kterého je možno zaznamenat příslušný počet bodů do bodového hodnocení řidiče. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 16/2010 a 5 As 39/2010. Žalobce upozornil na formální a obsahové náležitosti pokutových bloků vyplývající z § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“) a poukázal na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 776/2000. Zdůraznil, že v řízení o námitkách je nutné zkoumat, zda každý jednotlivý pokutový blok má řádně vyplněno jméno, příjmení, rodné číslo, datum narození, adresu pobytu, totožnost, z jakých podkladů byla ověřena, popis přestupkového jednání (doba, místo a další skutková tvrzení), zda byla uložena pokuta za konkrétní přestupek podle určitého ustanovení zákona, jaká byla výše uložené pokuty, zda byla vyjádřena slovy, v jakém místě byla pokuta zaplácena, zda se jednalo o stvrzenku, jaký den,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zda byly řádně zaevidovány veškeré skutečnosti v části „podpis a uvedení jména, příjmení, funkce, služebního či identifikačního čísla oprávněné úřední osoby“, zda pokutový blok obsahuje otisk kulatého razítka, zda se na každém pokutovém bloku objevuje podpis přestupce, zda jde o pravý podpis přestupce a zda byl udělen souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že námitky žalobce jsou obecné, nedůvodné a některé dokonce nepravdivé. Žalovaný se ostře ohradil proti tvrzení žalobce, že ve správním řízení proběhlo nedostatečné dokazování, a to nezpůsobilými podklady pro rozhodnutí. Podotkl, že městský úřad si vyžádal pokutové bloky, na základě kterých byly provedeny záznamy v registru řidičů, a z nich dovodil, že oznámení policie o uložení pokut v blokových řízeních za přestupky spáchané žalobcem odpovídají skutečnostem zaznamenaným v pokutových blocích. Doplnil, že následně byl s nashromážděnými podklady žalobce seznámen, přičemž jeho tehdejší zástupce podával opakované žádosti o přerušení řízení, čímž správní řízení prodlužoval. Žalovaný zdůraznil, že orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách nezbyvá, než respektovat pravomocná rozhodnutí o přestupcích. K údajům zaznamenaným v rozhodnutích v blokovém řízení žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a dodal, že pokud měl žalobce nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a s údaji zaznamenanými v pokutovém bloku. Žalovaný uzavřel, že žalobci byly body zaznamenány oprávněně, v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. Žalobce v replice ze dne 13. 7. 2016 nesouhlasil s názorem žalovaného o nedůvodnosti námitek, resp. o nepravdivosti některých z nich. Odmítl rovněž názor žalovaného, že správní orgány nejsou oprávněny posuzovat skutkové okolnosti jednotlivých přestupků ani jejich právní kvalifikaci. Trval na tom, že v rámci provádění důkazů v řízení o námitkách bylo třeba zkoumat obsah jednotlivých pokutových bloků (jejich náležitosti). Žalobce připustil odlišnost řízení o přestupku a řízení o námitkách, nicméně trval na tom, že správní orgán musí vždy zvážit námitku, že pokuta nebyla uložena. K tomu poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 16/2010 a 5 As 93/2011. Domníval se, že veškeré pokutové bloky trpí nedostatkem obsahových náležitostí. Podle žalobce se žalovaný nedostatečně vypořádal s uplatněnými odvolacími důvody. Nesouhlasil s argumentací žalovaného, že si každý má střežit svá práva, a zopakoval, že vždy je třeba zkoumat, zda byl dostatečně projeven souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, a další formální náležitosti pokutových bloků. Podle žalobce správní orgány porušily § 2, § 3, § 50 a § 67 správního řádu, § 123f zákona o silničním provozu a § 84 a násl. zákona o přestupcích. Uzavřel, že dosud nebylo řádně a zákonem stanoveným procesním postupem prokázáno, že by dne 2. 4. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Ústní jednání soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Při jednání soudu konaném dne 22. 5. 2019 právní zástupce žalobce trval na tom, že žaloba byla podána důvodně, neboť ve věci chybí logicky způsobilé podklady pro záznam bodů v evidenci řidičů. Namítal, že ve správním spisu absentují originály pokutových bloků, z čehož dovozoval názor o nezpůsobilosti podkladů. Podotkl, že originály pokutových bloků v daném správním řízení nikdy neviděla pověřená úřední osoba, a dodal, že navíc ve smyslu § 52 správního řádu nelze provádět dokazování prostými kopiemi listin. V daném případě měl právní zástupce žalobce za to, že originály pokutových bloků, pokud měly být zachyceny v elektronické podobě, měly být konvertovány v režimu zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o konverzi“). Poznamenal, že pokud správní orgány obou stupňů v rámci své rozhodovací činnosti vycházely toliko z kopií předmětných pokutových bloků, zatížily svá rozhodnutí nepřezkoumatelností v podobě nedostatků důkazů. Pokutový blok ze dne 29. 10. 2013 označil právní zástupce žalobce za nezpůsobilý podklad pro záznam bodů v evidenci řidičů i z toho důvodu, že v něm není dostatečně vyjádřena skutková podstata přestupku, kterou měl žalobce naplnit, neboť v tomto pokutovém bloku absentuje údaj o § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a není z něj seznatelné, jakou rychlostí žalobce údajně jel. Ani v pokutovém bloku ze dne 2. 4. 2015 není podle právního zástupce žalobce přesně specifikováno žalobcovo údajné přestupkové jednání, třebaže je v něm zmíněn § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, neboť ten trestá řidiče za způsobení dopravní nehody nebo nedání přednosti v jízdě. Právní zástupce žalobce zdůraznil, že správní orgány nepostupovaly souladně se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 96/2008, podle něhož se v námitkovém řízení musí ověřit, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů v evidenci řidičů. To vše podle právního zástupce žalobce platí o to více, když dané řízení je obdobným k trestnímu řízení. Dále uvedl, že pokud ve správním spisu absentují způsobilé podklady ve smyslu § 52 správního řádu, nelze se ztotožnit se závěrem žalovaného o zákonnosti jeho rozhodnutí i předcházejícího rozhodnutí. Právní zástupce žalobce trval na tom, že všechny pokutové bloky neobsahují všechny podstatné náležitosti tak, jak je zákonem vyžadováno, navíc se ohledně některých údajů jedná o nečitelné kopie.
7. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě. Podotkla, že správní orgány ve věci postupovaly v souladu se závěry obsaženými v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 96/2008, ze kterého vyplývá, že správnost pokutových bloků správní orgán již v řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenci řidičů nepřezkoumává. Výhrady vůči pokutovým blokům, které vznesl žalobce v rámci soudního jednání, měly být podle pověřené pracovnice žalovaného uplatněny v řízení o námitkách. Uvedla, že k vlastním pokutovým blokům se případně může vyjádřit výhradně pověřená pracovnice městského úřadu A. P. Pověřená pracovnice žalovaného uzavřela, že pokud měl žalobce při řešení jednotlivých přestupků nějaké výhrady či nesrovnalosti, měl na ně upozornit přímo pokutující policisty, a neměl místo toho podepsat pokutové bloky a platit uložené pokuty.

Správní spis

8. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 8. 4. 2015, č. j. 23724/15/DOP/Apr, který byl žalobci doručen dne 13. 4. 2015, městský úřad žalobci oznámil, že ke dni 2. 4. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v registru řidičů, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Dne 15. 4. 2015 podal žalobce blíže nekonkretizovanou námitku proti veškerým záznamům bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Městský úřad si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních, které byly podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Všechny dále citované pokutové bloky obsahují podpis přestupce a slouží zároveň jako stvrzenka o zaplacení pokuty.

9. Z bloku na pokutu ze dne 8. 3. 2013, série „X“, č. „X“, vystaveného Policií České republiky, na částku 500 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ dne 8. 3. 2013 v 10:21 hodin v ulicích Argentinská, Jateční v Praze porušil povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že *„za jízdy držel v ruce hovorové zařízení“*; pokuta mu byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona.
10. Podle bloku na pokutu ze dne 4. 10. 2013, série „X“, č. „X“, vystaveného Policií České republiky, na částku 500 Kč, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ dne 4. 10. 2013 v 14:28 hodin na silnici II/261 za obcí Ústí nad Labem, kde byla stanovena rychlost 90 km/h, naměřena rychlost 116 km/h (po odečtení odchylky 112 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona popsany v pokutovém bloku odkazem na obě zmíněná ustanovení zákona o silničním provozu a slovy: *„R 90 – 116 – 112 km/h“*.
11. Z bloku na pokutu ze dne 29. 10. 2013, série „X“, č. „X“, vystaveného Městskou policií statutárního města Ústí nad Labem, na částku 1 000 Kč, vyplynulo, že žalobci jako řidiči motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, byla dne 29. 10. 2013 v 12:39 hodin v ulici Železničářská v Ústí nad Labem, kde byla stanovena rychlost 50 km/h, naměřena rychlost 61 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona popsany v pokutovém bloku slovy: *„překročena rychlost 50/61 km/h“*.
12. Podle bloku na pokutu ze dne 4. 5. 2014, série „X“, č. „X“, vystaveného Policií České republiky, na částku 500 Kč, byla žalobci jako řidiči motorového vozidla registrační značky „X“ dne 4. 5. 2014 v 9:50 hodin v ulici Žernosecká v Litoměřicích u č. p. 264, kde byla stanovena rychlost 50 km/h, naměřena rychlost 71 km/h (po odečtení odchylky 68 km/h), čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h, a tím porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona popsany v pokutovém bloku odkazem na obě zmíněná ustanovení zákona o silničním provozu a slovy: *„rychlost v obci 50 / 71 / 68 km/h“*.
13. Z bloku na pokutu ze dne 2. 4. 2015, série „X“, č. „X“, vystaveného Policií České republiky, na částku 2 000 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla registrační značky „X“ dne 2. 4. 2015 v 15:50 hodin v ulici Mladoboleslavská v Praze (u SVO č. 901926) nedal při odbočování vlevo přednost protijedoucímu vozidlu, a tím porušil povinnost stanovenou v § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona popsany v pokutovém bloku odkazem na obě zmíněná ustanovení zákona o silničním provozu a slovy: *„řidič při odbočování vlevo nedal přednost protijedoucímu vozidlu“*.
14. Podáním ze dne 11. 6. 2015 žalobce požádal o přerušení řízení z důvodu podaných podnětů k přezkumným řízením. Přípisem ze dne 2. 7. 2015, č. j. 45756/15/DOP/APr, městský Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úřad žalobce vyzval, aby doložil výsledky všech podaných obnov či přezkumů řízení nebo sdělení, v jakém stádiu se tato řízení nachází a jaké konkrétní přestupky jsou napadány, a to do pěti pracovních dnů od doručení výzvy. V podání ze dne 20. 7. 2015 žalobce žádost o přerušování řízení zopakoval a připojil k němu podnět k přezkumnému řízení ve věci pokuty uložené v blokovém řízení dne 2. 4. 2015, adresovaný Policii České republiky. Podáním ze dne 7. 8. 2015 žalobce požádal o vymazání záznamu ze dne 29. 10. 2013 v evidenční kartě řidiče, neboť příslušný pokutový blok považoval za nezpůsobilý podklad pro provedení daného záznamu.

15. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, přípisem ze dne 12. 8. 2015, č. j. KRPA-133794-8/PŘ-2015-000006-228, městskému úřadu na jeho žádost sdělila, že neeviduje žádný podnět žalobce ohledně pokuty uložené v blokovém řízení dne 2. 4. 2015 a ve věci daného přestupku není ani nebylo vedeno přezkumné řízení. Městský úřad následně žalobcovu žádost o přerušování řízení usnesením ze dne 18. 8. 2015, č. j. 54369/15/DOP/Apr, zamítl.
16. Podáním ze dne 22. 9. 2015 žalobce opětovně požádal o přerušování řízení a připojil žádost o obnovu řízení ve věci rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 8. 3. 2013 č. D 0005993. Městský úřad poté usnesením ze dne 7. 10. 2015, č. j. 64828/15/DOP/APr, žalobci stanovil lhůtu šedesáti dnů od doručení usnesení k doložení výsledků případných obnov řízení či přezkumných řízení ve věcech přestupků napadených námitkami. Podáním ze dne 10. 12. 2015 žalobce požádal městský úřad, aby posoudil způsobilost podkladů pro záznam bodů, a to v souladu s rozhodnutími jiných správních orgánů, která připojil. Výsledky případných obnov řízení či přezkumných řízení žalobce městskému úřadu nesdělil.
17. Přípisem ze dne 15. 12. 2015, č. j. 81255/15/DOP/APr, městský úřad vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve lhůtě pěti pracovních dnů od doručení daného přípisu. Na to žalobce reagoval opětovným zasláním žádosti o přezkoumání způsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení (podání ze dne 22. 12. 2015), a proto městský úřad dne 28. 12. 2015 vydal rozhodnutí č. j. 83236/15/DOP/APr, kterým podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 2. 4. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, jež nabylo právní moci dne 4. 4. 2016.

Posouzení věci soudem

18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Nejprve se soud zaměřil na namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že napadené rozhodnutí neobsahuje zákonem stanovené náležitosti a není dostatečně odůvodněno z hlediska žalobcem uplatněné argumentace o nezpůsobilosti podkladů a neudělení souhlasu s uložením pokut v blokových řízeních. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a zjistil, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky (konkrétně na stranách 4 až 5) a konstatoval, že z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání byla popsána dostatečně a jednoznačně, neboť při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí vyslovil, že po kontrole podkladů a kontrole počtu zaznamenaných bodů dospěl k závěru, že žalobce skutečně ke dni 2. 4. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů. Z uvedeného je podle názoru soudu zjevné nejen to, že žalovaný reagoval na argumentaci žalobce o nezpůsobilosti podkladů (explicitně se vyjádřil i k žalobcem předloženým rozhodnutím jiných správních orgánů), ale zároveň při svém rozhodování vycházel ze všech podkladů včetně jednotlivých pokutových bloků, o nichž se zmiňoval, tedy nikoli jen z oznámení o uložení pokut, která citoval. Soud v tomto ohledu vyhodnotil napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné.
21. K tvrzenému nedostatku zákonem stanovených náležitostí soud poznamenává, že žalobce v žalobě nijak nekonkretizoval, které náležitosti napadenému rozhodnutí chybí. Soud má naopak za to, že napadené rozhodnutí splňuje všechny náležitosti vyžadované v § 68 správního řádu a že mu v tomto směru nelze nic vytknout. K domnělému nevypořádání všech odvolacích námitek soud upozorňuje na to, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaný v projednávané věci podle názoru zdejšího soudu dostál, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsal, z jakých skutkových a právních okolností vycházel, jakými úvahami byl při svém rozhodování veden a proč neakceptoval jednotlivé odvolací námitky. Takové odůvodnění pokládá zdejší soud za dostatečné.
22. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

23. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
24. Na tomto místě zdejší soud podotýká, že závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebyly dosud překonány, jak tvrdí žalobce. V dalších žalobcím zmíněných rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 5 As 93/2011-55, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, byly závěry předmětného rozsudku ze dne 6. 8. 2009 pouze rozvinuty ve vztahu k požadavkům na podklady pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. Soud dále nepřehlédl skutečnost, že žalobce v jednom odstavci žaloby označil závěry zmíněného rozsudku za překonané a o tři odstavce dál na závěry téhož rozsudku Nejvyššího správního soudu odkazoval.
25. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečností uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz). Zdejší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že správním orgánům v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů tedy rozhodně nepřísluší zkoumat, zda pokutové bloky mají všechny zákonem stanovené náležitosti, jak se mylně domnívá žalobce. Plně totiž postačí, pokud se nejedná o rozhodnutí nicotná a pokud poskytují dostatečnou oporu pro provedení záznamu bodů, tj. pokud obsahují dostatek údajů, na jejichž základě se body zaznamenávají.

26. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek, které se týkaly nezpůsobilosti pokutových bloků ze dne 8. 3. 2013, 4. 10. 2013, 29. 10. 2013, 4. 5. 2014 a 2. 4. 2015 jako podkladů pro osvědčení správnosti a oprávněnosti provedení záznamu bodů do registru řidičů. Soud shledal, že údaje zaznamenané na uvedených pěti pokutových blocích, které si městský úřad vyžádal a z nichž správní orgány při svém rozhodování vycházely, odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
27. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (k tomu srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, publ. pod č. 793/2006 Sb. NSS, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65, publ. pod č. 2837/2013 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). Žádnou ze shora popsanych vad, ani jinou vadu srovnatelné závažnosti však pravomocná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, nevykazují. Soud proto presumuje jejich správnost.
28. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Žalobce spatřoval nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů mimo jiné v tom, že si správní orgány neopatřily originály pokutových bloků. Soud k tomu především konstatuje, že ze žádného právního předpisu (ani ze žalobcem zmiňovaného § 52 správního řádu) nevyplývá, že by správní orgán v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů nemohl provádět důkaz kopiemi pokutových bloků. Ve správním spisu založené kopie pokutových bloků jsou podle názoru soudu čitelné a nic nebrání tomu, aby byly považovány za řádný podklad pro rozhodnutí. Ostatně ani sám žalobce netvrdil, že by se tyto kopie jakkoli odlišovaly od originálů, a proto soud jeho argumentaci vnímá spíše jako účelovou snahu za Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

každou cenu zpochybnit napadené rozhodnutí. Soud dodává, že správní orgány tím, že vycházely z předmětných kopií, nijak nezasáhly do žalobcových práv, přičemž pro danou věc není relevantní, zda oprávněná úřední osoba originály pokutových bloků viděla, či nikoli, ani zda byla provedena jejich autorizovaná konverze podle zákona o konverzi. Soud tedy neshledal žalobcem namítanou nezpůsobilost podkladů spočívající v absenci originálů pokutových bloků a uzavírá, že napadené rozhodnutí v tomto směru nevykazuje žádné vady.

29. Způsobilost podkladu pro záznam bodů do registru řidičů závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
30. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 8. 3. 2013, 4. 10. 2013, 2. 9. 2013, 4. 5. 2014 a 2. 4. 2015. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
31. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
32. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval např. i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
33. Přestupkové jednání, jehož se žalobce dopustil dne 8. 3. 2013, spočívalo v porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zařízení stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, bylo v pokutovém bloku shrnuto slovy: „*za jízdy držel v ruce hovorové zařízení*“. Druhé přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 4. 10. 2013 spočívalo v porušení povinnosti jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h stanovené v § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, blok na pokutu z předmětného dne obsahuje následující popis skutku: „*R 90 – 116 – 112 km/h*“. Třetí přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 29. 10. 2013 spočívalo v porušení povinnosti jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, blok na pokutu z předmětného dne obsahuje následující popis skutku: „*překročena rychlost 50/61 km/h*“. Skutečnost, že předmětný pokutový blok neobsahuje odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle názoru soudu nebrání záznamu bodů za dané jednání, neboť je zjevné, že žalobce v obci jel 61 km/h, čímž překročil stanovenou rychlost 50 km/h o více než 5 km/h a méně než 20 km/h; tyto údaje pro záznam bodů plně postačují. Čtvrté přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 4. 5. 2014 spočívalo v stejné povinnosti jako v předchozím případě, blok na pokutu z předmětného dne obsahuje následující popis skutku: „*rychlost v obci 50 / 71 / 68 km/h*“. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů uvádět dva nebo tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost (někdy zkráceno též pouze na „R“), z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření, v případě dvou čísel není uveden údaj po odečtení odchylky. Z tohoto důvodu soud nemůže přisvědčit ani žalobcově námitce, že není zřejmé, jakou rychlostí dne 29. 10. 2013 údajně jel. Páté přestupkové jednání spáchané žalobcem dne 2. 4. 2015 spočívalo v porušení povinnosti dát při odbočování vlevo přednost protijedoucímu vozidlu stanovené v § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu, blok na pokutu z předmětného dne obsahuje následující popis skutku: „*řidič při odbočování vlevo nedal přednost protijedoucímu vozidlu*“. Již jen z této formulace skutku uvedené v samotném pokutovém bloku je podle názoru soudu naprosto evidentní, že žalobce byl sankcionován za nedání přednosti v jízdě, čemuž plně odpovídá i právní kvalifikace přestupku a jeho podřazení pod § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu. Tyto údaje pak soud pokládá za dostatečné pro provedení záznamu bodů v registru řidičů a příslušný pokutový blok hodnotí jako způsobilý podklad.

34. Z pokutových bloků ze dne 8. 3. 2013, 4. 10. 2013, 2. 9. 2013, 4. 5. 2014 a 2. 4. 2015 je tedy zjevné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Z obsahu pokutových bloků též vyplývá, že žalobce se přestupků dopustil na veřejně přístupných komunikacích (viz specifikace místa spáchání: v prvním případě *v ulicích Argentinská, Jateční v Praze*, v druhém případě *na silnici č. II/261 za obcí Ústí nad Labem*, ve třetím případě *v ulici Železničářská v Ústí nad Labem*, ve čtvrtém případě *v ulici Žernosecká v Litoměřicích*, v pátém případě *v ulici Mladoboleslavská v Praze*), a bloky na pokutu rovněž obsahují odkazy na právní kvalifikaci jednotlivých přestupkových jednání. Na všech pokutových blocích je jako přestupce označen žalobce a pokutové bloky obsahují i jeho podpis (žalobce nenamítal, že by se nejednalo o jeho podpis).
35. Soud poznamenává, že podpisem pokutového bloku žalobce vyjádřil souhlas s údaji uvedenými v pokutovém bloku. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl (o tom soud s ohledem na jednoznačnou formulaci údajů v pokutovém bloku pochybuje), nebo pokud si žalobce údaje nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupného na www.nssoud.cz, podle kterého „*[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaje zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ S těmito závěry se zdejší soud plně ztotožňuje a uzavírá, že ani námitka, že žalobce neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, není důvodná.

36. Zdejší soud připomíná, že žalobce v průběhu řízení o námitkách tvrdil, že se pokusil o změnu či odstranění pokutových bloků, když podal podnět k zahájení přezkumného řízení. Podle Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, však žádný podnět nebyl ze strany žalobce podán a ani sám žalobce navzdory svým opakovaným žádostem o přerušování řízení a následným výzvám městského úřadu nedoložil žádný výsledek jím tvrzených podnětů k přezkumnému řízení či žádostí o obnovu řízení. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se městský úřad i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu. Jak vyplývá z výše citované judikatury, nebylo povinností správních orgánů posuzovat jednotlivé náležitosti pokutových bloků, které pro ně představují pravomocná rozhodnutí správních orgánů, u nichž se presumuje správnost. Žalobcovy námitky o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nedostatečném provedení dokazování proto soud vyhodnotil jako zcela nedůvodné. Podle názoru soudu nedošlo k porušení § 2 až § 9 ani § 50 odst. 3 správního řádu, jak tvrdil žalobce.
37. V souladu s § 49 odst. 1 správního řádu nebylo ve správním řízení v projednávané věci povinností správních orgánů nařizovat ústní jednání, neboť to nebylo nezbytné ke splnění účelu řízení a k uplatnění práv účastníků (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, nebo ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 166/2015-29, oba dostupné na www.nssoud.cz). Žalobce zároveň dostal možnost seznámit se před vydáním rozhodnutí městského úřadu se všemi podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Soud proto shledal, že žalobce nebyl postupem či rozhodnutími správních orgánů v projednávané věci jakkoli nepřípustně zasažen na svých veřejných subjektivních právech, ať již jde o právo na spravedlivý proces vyplývající z čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

svobod nebo o právo vlastnit a užívat majetek (v této souvislosti žalobce ani nic konkrétního nenamítal).

38. Soud uzavírá, že pokutové bloky, jež byly v projednávané věci podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, obsahovaly dostatek údajů k tomu, aby je bylo možné vyhodnotit jako pravomocná rozhodnutí správních orgánů, která nejsou nicotná a u nichž se presumuje správnost, a aby současně bylo možné v nich popsaná přestupková jednání žalobce podřadit pod příslušná ustanovení přílohy k zákonu o silničním provozu. Jak vyplývá z výše citované judikatury, v daném řízení nebylo podstatné, zda předmětné pokutové bloky obsahovaly všechny zákonem stanovené náležitosti, tudíž žalobcova argumentace zákonem vyžadovaným obsahem pokutových bloků (§ 84 a § 85 zákona o přestupcích) a související judikaturou Nejvyššího soudu je zcela irelevantní. Soud se jí proto blíže nezabýval.
39. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatel (žalobci) za přestupek spočívající v porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení (přestupek ze dne 8. 3. 2013) připsí dva body, za přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h nebo mimo obec o více než 10 km/h a méně než 30 km/h (přestupky ze dne 4. 10. 2013, 29. 10. 2013 a 4. 5. 2014) se připsí dva body a za přestupek spočívající v nedání přednosti (přestupek ze dne 2. 4. 2015) se připsí čtyři body. Lze tedy shrnout, že žalobci bylo za přestupky spáchané ve dnech 8. 3. 2013, 4. 10. 2013, 29. 10. 2013, 4. 5. 2014 a 2. 4. 2015 oprávněně připsáno celkem dvanáct bodů. Žalobce tak shromáždil dvanáct bodů a dosáhl zákonem stanoveného bodového limitu (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznamy bodů žalobce v registru řidičů byly provedeny plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů, což správní orgány ve správním řízení řádně a v souladu s výše citovanou soudní judikaturou ověřily.
40. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
41. Návrhu žalobce na provedení důkazu originály jednotlivých pokutových bloků soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. nevyhověl, neboť toto dokazování považoval za nadbytečné jednak z toho důvodu, že ve správním soudnictví soud zásadně vychází z obsahu správního spisu (v něm originály pokutových bloků založeny nebyly), a jednak s ohledem na výše zdůvodněný závěr, že kopie předmětných pokutových bloků, které byly obsahem správního spisu, představují dostatečné podklady pro napadené rozhodnutí, přičemž není pochyb o tom, že provedení důkazu originály pokutových bloků by na uvedeném závěru nemohlo nic změnit.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. května 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)